

POSTANOWIENIE

Dnia 28 grudnia 2004 r.

Sąd Okręgowy w Tarnowie Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący: SSO Marek Długosz

Protokolant: st. sekr. Irena Żyłka

po rozpoznania w sprawie **Jerzego C**

obwinionego o wykroczenie z art. 97 k.w. w zw. z art. 78 ust. 4 ustawy Prawo o ruchu drogowym

zażalenia Straży Miejskiej w Tarnowie

na postanowienie Sądu Rejonowego w Tarnowie z dnia 8 grudnia 2004 r.,

sygn. akt VIII W 2623/04

w przedmiocie odmowy wszczęcia postępowania

na podstawie art. 437§1 k.p.k. w zw. z art. 109§2 k.p.w.

postanawia

zaskarżone postanowienie utrzymać w mocy

UZASADNIENIE

Straż Miejska w Tarnowie wystąpiła do Sądu Rejonowego w Tarnowie – Wydział Grodzki z wnioskiem o ukaranie Jerzego C o to, że w okresie od dnia 12 maja 2004 r. do dnia 20 października 2004 r. jako właściciel samochodu m-ki Peugeot o nr rej. KTA wbrew ciężącemu na nim obowiązкови nie wskazał uprawnionemu organowi – Straży Miejskiej w Tarnowie, kto w dniu 12 maja 2004 r. przy ulicy Krakowskiej w Tarnowie użytkował ww. pojazd popełniając wykroczenie drogowe polegające na

nieprawidłowym parkowaniu, tj. popełnienie wykroczenia z art. 97 k.w. w zw. z art. 78 ust. 4 ustawy Prawo o ruchu drogowym.

Sąd Rejonowy w Tarnowie postanowieniem z dnia 8 grudnia 2004 r. odmówił wszczęcia postępowania przeciwko Jerzemu C

W uzasadnieniu tego postanowienia wskazał, iż przedstawiony przez oskarżyciela materiał dowodowy w postaci zeznań świadka i notatki służbowej wraz z uproszczonym szkicem sytuacyjnym potwierdza jedynie fakt, iż samochód należący do obwinionego został zaparkowany w dniu 12 maja 2004 r. w sposób nieprawidłowy. Oskarżyciel nie przedstawił natomiast żadnego dowodu, który uzasadniałby twierdzenie, iż obwiniony nie wskazał uprawnionemu organowi osoby, która w tym czasie pojazdem dysponowała. Sąd Rejonowy przytaczając poglądy doktryny sformułowane na tle wykładni art. 78 ust. 4 ustawy Prawo o ruchu drogowym stwierdził, że sprawca podlega odpowiedzialności na podstawie tego przepisu w związku z art. 97 k.w. tylko wtedy, gdy pytany bezpośrednio przez funkcjonariusza uprawnionego organu wprost odmówi wskazania osoby, która dysponowała jego pojazdem albo nie udzieli odpowiedzi na zadane pytanie, względnie udzieli np. negatywnej odpowiedzi na piśmie. Czynu tego nie można natomiast popełnić przez zaniechanie, a ponieważ funkcjonariuszowi Straży Miejskiej nie udało się skontaktować z obwinionym i tym samym także nie miał możliwości zachowania się w wyżej wskazany sposób, to nie wyczerpał znamion wykroczenia zarzucanego mu wnioskiem o ukaranie.

Na powyższe postanowienie zażalenie wniosła Straż Miejska w Tarnowie podnosząc, że w przedmiotowej sprawie nie jest istotne, jak twierdzi to Sąd Rejonowy, to czy obwiniony odmówił udzielenia informacji lecz to, że nie wskazał on na żądanie uprawnionego organu kto użytkował pojazd w oznaczonym czasie. Sąd Rejonowy opierając się jedynie na notatce służbowej przyjął, że funkcjonariusz Straży Miejskiej usiłował skontaktować się z obwinionym, nie wziął natomiast pod uwagę tego, że obwiniony aż dwukrotnie był wzywany do złożenia wyjaśnień, a mimo to nie stawił się w Komendzie Straży Miejskiej ani nie udzielił wyjaśnień na piśmie. Powyższe świadczy więc, że obwiniony dopuścił się wykroczenia zarzucanego mu wnioskiem o ukaranie.

Sąd Okręgowy rozważył, co następuje:

Złożone zażalenie nie jest trafne i jako takie nie zasługuje na uwzględnienie.

Przepis art. 78 ust. 4 ustawy Prawo o ruchu drogowym nakłada zarówno na właściciela, jak i na użytkownika pojazdu obowiązek wskazania na żądanie uprawnionego organu, kto w danej chwili był użytkownikiem pojazdu. Do organów uprawnionych do żądania wskazanej powyższej informacji w rozumieniu tego przepisu należy m.in. Straż Miejska. Uzyskanie przez nią tej informacji jest możliwe w trybie tzw. rozpytań w ramach działań operacyjnych utrwalanych w formie notatki urzędowej. Użyte w powołanym przepisie sformułowanie „wskazać”, jak trafnie podnosi to Sąd Rejonowy, wymaga uzewnętrznienia powziętej decyzji udzielenia bądź też nie udzielenia organowi wymaganych przez niego informacji w postaci odmowy, ustnie lub na piśmie, wskazania osoby, która dysponowała pojazdem bądź też odmowy odpowiedzi na zadane pytanie. Tym samym Sąd Okręgowy podziela zapatrywanie Sądu I instancji, że czynu tego nie można popełnić przez zaniechanie, lecz tylko w drodze wyraźnej odmowy wskazania osoby, która dysponowała pojazdem, odmowy odpowiedzi na bezpośrednio zadane pytanie, bądź udzielenia negatywnej odpowiedzi.

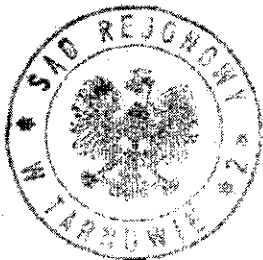
Oskarżyciel podniósł, iż obwiniony nie wskazał na jego żądanie kto użytkował pojazd w oznaczonym we wniosku o ukaranie czasie mimo dwukrotnego wezwania go do złożenia wyjaśnień. Zważyć jednakże należy, że w treści znajdującej się w aktach sprawy, a wysłanej do obwinionego notatki służbowej nr 82/04 oraz wezwania nr 584/2004 brak jest zapisu wskazującego na to, iż właśnie w takim celu obwiniony jest wzywany. W wezwaniu widnieje jedynie zapis, że obwiniony jest wzywany celem złożenia wyjaśnień w sprawie wykroczenia z art. 92 k.w. – nie zastosowanie się do znaku drogowego. Tym samym Sąd Okręgowy podziela zapatrywanie Sądu I instancji, że czynu tego nie można popełnić przez zaniechanie, lecz tylko w drodze wyraźnej odmowy wskazania osoby, która dysponowała pojazdem, odmowy odpowiedzi na bezpośrednio zadane pytanie, bądź udzielenia negatywnej odpowiedzi.

Art. 54§1 k.p.w. zakłada, że czynności wyjaśniające winno się podjąć na miejscu zdarzenia bezpośrednio po jego popełnieniu i że należy je zakończyć w ciągu miesiąca. Przepis ten zastrzega jednak, że owych reguł trzeba dotrzymywać tylko w „miarę

możliwości". Zatem mogą być one podejmowane nie tylko na miejscu zdarzenia i nie bezpośrednio po czynie oraz trwać dłużej niż miesiąc, gdy wymagają tego okoliczności. Tym samym fakt odmowy wszczęcia wnioskowanego przez oskarżyciela postępowania nie stoi na przeszkodzie w podejmowaniu przez ww. dalszych kroków celem ustalenia w czyjej dyspozycji znajdował się pojazd w czasie oznaczonym we wniosku o ukaranie.

W razie wyczerpania przez obwinionego znamion czynu z art. 78 ust. 4 ustawy Prawo o ruchu drogowym oskarżyciel będzie mógł wnieść ponowny wniosek o ukaranie przy przyjęciu innego niż wskazany w obecnym wniosku czasu popełnienia zarzucanego obwinionemu czynu.

Na oryginale właściwe podpisy
Za zgodność
z up. Kierownika Sekretariatu
(2)

STARSZY SEKRETARZ
Sądu Rejonowego w Tarnobregu

Krzysztof Bajer